

Smuk

*Smuk! Smuk! Smuk!
bela zima kliče,
čez poljane, griče.
Drzno zadroimo,
glasno zakričimo:
»Smuk! Smuk! Smuk!«*

*Smuk! Smuk! Smuk!
Sonce je prismuk,
za oblak se skrije,
iz nas norce brije,
draži mraz, da v lice
strelja nam puščice.
Smuk! Smuk! Smuk!*

*Smuk! Smuk! Smuk!
Že skovika čuk,
zvezde so prižgane,
glave so zaspane.
Zdaj pa v postelj — smuk!*

Mirko Kunčič

Žalostno pismo

*Joj, nekaj groznega, bratec, pri nas
se je zgodilo sinoči!
Čudno, da moje ubogo srce
v žalosti črni ne počí ...*

*Z milim pogledom izdihnili nekdo
je svoje mlado življenje.
Vem, da je revež za zmerom prestal
zemsko gorje in trpljenje. —*

*Pa je vseeno biló mi hudó,
da sem kar v izbo zbežala
in tam na postelji svoji za njim
bridko, prebridko jokala.*

*Bratec, še ti med solzicami nanj
sladke obujaj spomine!
Veš, kako priden bil pujssek je naš.
Očka zdaj dela koline ...*